

J.V.SLÁDEK

D o m o v e , d o m o v e

Josef HANZLÍK

P r i n c a ž e l v a

Sestavil a pro

DISMANUV ROZHLASOVÝ DĚTSKÝ SBOR

upravil Vratislav KUBÁLEK

Ústřední dům lidové umělecké tvořivosti

Praha 1966

Domove, domove ...

Písno z díla J.V. Sládka

Poznámka: Sb - celý sbor

H - chlapecký sbor

D - dívčí sbor

H 1, H 2, H 3 ... chlapečtí sólisté

D 1, D 2, D 3 ... dívčí sóla

**1. Domov Sb Domove, domove
drahý a jediný,
nejdražší, nejsladší
nad světa končiny.**

**Nejdražší, nejsladší
na světě ze všeho,
daný mi v kolébce
od Boha samého.**

**H 1 A kdybych ve světě
byl i ten nejchudší,
tys mi dán za poklad
v matčině náručí.**

Jinde jsou krásnější,
jinde jsou šťastnější,
ale tys nad všechny
vlasti můj milejší.

Sb Před mořem, za mořem
nenajdu takové,
jako tys milený,
český můj domove !

2.Čechy D 1 Jsou ty naše Čechy
země maličká,
jak v hluboké moře
spadlá perlička.

Proto však je stokrát
ještě radši mám,
že jsou jak ta perla,
jako drahokam,

vzácný, utonulý
v mořské hlubiny,
ale pro nás ze všech
v světě jediný !

3. Naše země Sb Naše země krví otců potřísněná,
každá hrouda jejich slzou prosycená.
Každý kámen jejich bojů pomník svatý,
každý děj jich silou, slávou vrchovatý.

H 2 Co hledíme po těch luzích, horách plaše ?
Vždyť jsou krví, slávou, žalem celé naše !

4. VI. znělka D 2 My hlásíme se k žití právem žití,
jež od pravěk nepozbylo ceny
a právem svatým jest a bez proměny
při všem, nač velké boží slunce svítí.

Prohrané bitvy a křivd krupobití
a výsad roztrhané pergameny
jsou cetkou těm, jichž vůle vyzbrojeny
života silou, jejíž klokot cítí.

Chcem světlo, vzduch a volný vzrůst a
vláhu,
jak má je strom, byť stál i na úskalí,
chcem šťastni býti u vlastního prahu;

a dokud slunce s nabe neservali,
my na bojišti prvníh jara vanem
jak podupaná tráva znovu vstanem.

3.VIII. sněhka Sb Chcem chléb svůj jísti v míru,
bez zármutku,

D ne slsou slaný, jak ho žebrák jídá,
Sb chcem, aby náš byl celý, kůrka, střída,
jak vyrost na lánu i v chudých plátku.

D Chcem vstávat, lehat v radosti i smutku,
hlidání Bohem jen, perť všechno hlídá,

H a odpovídat, muž jak odpovídá
jen svému svědomí ze všech svých skutků.

Sb Chcem myslit vlastní hlavou volně, směle,

H 3 jak vlastní rukou pracujeme denně,

D 2 a vlastním srdcem cítit nezkroceně.

Sb Chcem rovni rovným mluvit s celým světem,
práv cizích nebrat, ale svá mít cele !

D 2 A v dobru, zlu je zachovat svým dětem.

6. Rodné brázdy H 4 Rodné brázdy v šíř i v dál,
co mi vás jen Pán Bůh přál,
co já se vás naoséval,
naoral !

Až z té trávy neseté
na mém hrobě rozkvete,
čí pak vy, mé rodné lány,
budete ?

Kdo tu bude u vás stát,
kdo vás bude mítí rád,
kdo k vám přijde, rodné brázdy,
zaorat ?

Rodné brázdy v šíř i v dál,
rád bych potom z hrobu vstal
říct mu, aby jako já vás
miloval !

7. Velké, širé
rodné lány

Sb Velké, širé rodné lány,
jak jste krásny na vše strany,
od souvratě ku souvratí
jak vás dnes to slunko zlatí.

D Vlaké žito jako břehy,
květná luka plná něhy,
na úhoru, v žírné kráse
pokojně se stádo pase.

Sb/postupně sílí/

D 3 Nad vámi se nebe klene
jako v květu pole lněné,
nad lesy jen z modrošíra
pára v tichý déšť se sbírá.

Sb A jak slunce vás tak zhřívá
a jak cvrček v klasech zpívá,
v šíř i v dál, vy rodné lány,
buďte vy nám požehnány !

8. Lid D 4 Lid v práci své, to lid je ve své síle,
ať v kamení, ať v lidská srdce buší,
ať rukou pracuje anebo duší,
on může čekat: přijde jeho chvíle !

Ten velkým v sobě, kdo je velkým v díle,
on tvrdý kámen na chléb sobě skruší,
sta mrtvých srdcí jednou jiskrou vzruší
a nezoufá, byť sebedál byl cíle !

On dojde ho ! Jak deště kapka k moři
každá ta krůpěj potu spěje k němu: -
Nuž, ať jen skrání s čel, ať líce hoří,
v tvrz bušíc křivdy dlan' ať krvácí ! -
- ty slzy, pot a krev, ty přijdou k svému
přes hlupců smích; - to stojí za práci !

9. Je proti nám Sb Je proti nám, kdo není s námi,
D a jediný byt vlas to byl,
 kdo v nepřátel jej složil chrámy,
Sb to krev už není našich žil.
- H My potřebujem mužů celých
 a v boji, psotě, vzdornou leb
D a myšlenku na čelech smělých
 a pohrdu pro cizí chléb.

Sb My potřebujem velkých lidí,
již bouří velké vzdorují,
H a z celé duše nenávidí
D a z celé duše milují.

10. Byli jsme a budem

Sb Byli jsme a budem,
jak jsme byli dosud,
ranami a trudem
nezlomí nás osud.

Přes vlny burné vzteky
na své české skále
bili jsme se věky,
bít se budem dále.

Prapory jsou sdrány,
krov je hříčkou hromu,
přec jen budem pány
my ve vlastním domu.

Ať se moře pění
v krve proudu rudém.
Vzdorní, nezlomení,
byli jsme a budem.

Princ a želva

Josef Hamslík

Poznámka: Sb - celý sbor

D - dívčí sbor

H - chlapecký sbor

D 1, D 2, D 3 ... dívčí sóla

H 1, H 2, H 3 ... chlapecká sóla

děti - 5-6 malých recitátorů

dítě h - sólo malý chlapec

dítě d - sólo malá dívka

/ V DRDS jsme tyto verše nacvičovali s dětmi 12-15 letými, některé verše, označené "dětí", přednášela skupinka osmi, devítiletých dětí./

1. Princ a želva

D 1 Rozhodl se princ Loudálek,
že pojede daleko do dálek.

Sb Přimo od stodoly
přes hory a doly.

D 1 A že se loudával od mála,
vezla ho želva pomalá.

Sb Nesmějte se mu, Loudálkovi,
možná, že na to vyzrál, kdoví.

D 1 Loudálek neměl ve zvyku
koukat se na svět z rychlíku.

Nechtěl jet autem, neměl v plánu
obletět zemi v éroplánu.

Chtěl vidět zblízka, co se kde děje,
kde svítí slunce, kde se z konve leje.

Kde rostou houby, kde datle, fíky,
kde zlatá rybka zpívá kikirikí.

Chtěl poznat námořníky
i kouzelské triky.

Sb Chtěl vidět všechno - a pak ještě za roh.
Tak dostal želvu a jel plnou parou.

D 1 Nic nevadí Loudálkovi, že je želva pomalá,
Loudálek se loudával odmala.

Nevadí mu, že ta želva nelítá a neskáče,
Zato pozná Lva od Nelva - líp než z tryskáče.

2. Lev a Nelev

D 2 V zemi, kde jsou kopce hlavou dolů,

Sb houpy, hou,

D 2 obouvali v zimě nohy stolů,

Sb houpy hou.

D 2 Každé levé dali botu pravou,

Sb houpy, hou,

D 2 potom nad tím moudře kývli hlavou,

Sb houpy hou.

D 2 V té zemi žil taky lev a lvice,

Sb houpy hou,

D 2 denně jedli prázdné makovice,

Sb houpy hou.

D 2 Všechno se tam nějak divně mele,

Sb houpy hou,

D 2 lvu říkají Lev a lvici Nelev,

Sb houpy hou.

D 2 Lev má hřivu, Melev ne, tak vida,

Sb houpy hou,

D 2 pan profesor o tom kníčku vydá,

Sb houpy hou.

D 2 Ještě že to takhle vykoumali,

Sb houpy hou,

D 2 jinak by je vůbec nepoznali,

Sb houpy hou.

3. Pán v cylindru

dítě h Jeden pán každý den nosí

v cylindru pamlsky pro albatrosy.

Co ho to musí stát peněz -

co když je nesežene ?

Když nemá ani balíř,

prostře jim prázdný talíř.

Albatrosové ho mají rádi,

nikde to neprozradí.

Jen všude vykládají,

jak se s ním dobře mají.

4. Tři zajíci Sb Tři zajíci na ulici
 jedí lžící kukuřici.

D 2 To je mela.

H 2 Pročpak ?

D 3 Zkrátka,

D 4 ucpala se křižovatka.

H 1 Ušáků si kdekdo všímá -
 to jim lupe za ušima !

 Kroutí hlavou moudří strýci:
 snědli všechno, i s tou lžící !

 A pak než bys řekl ajé,
 zajíci hup do tramvaje.

D 2 Už jsou pryč.

H 2 A křižovatka
 plná lidí !

D 3 Vznikla hádka.

Sb Hádají se na ulici
 o snědenou kukuřici.

5. Zlatá rybka

dítě d Já mám doma rybku zlatou,
 od ucha až k uchu
 rozmátou.

Spokojeně si s ní žiju.
Tančí mi a zpívá
v akváriu.

Že jsou ryby němé ?
Co to povídáte -
to jste neviděli
rybky zlaté !

Jen si vyčarujte
zlatou rybku.
Když jí dáte cukr,
skočí šipku.

6. Kouzelnická rodina

Sb Dávno po programu
H 2 slyšet v sále rámus.

Ve tmě na jevišti
bílý králík piští.

Chtěl by na svou louku,
zpátky -

Sb do klobouku.

H 2 Červenýma očima
pláče -

Sb co si počít má ?

H 2 Židle poposedly,
nic víc nedovedly.

Sb Ale pak

H 2 vprostřed dveří černý frak,
to přichází, v ruce svíci,
pan kouzelník s kouzelnicí.

Sb Čáry máry fuk,

H 2 králík ani muk,

jenom šťastně složil hlavu
kouzelnici do rukávu.

7. Modrooká hvězda

D 3 Dokud je hvězda malá,
jen by si hrála.

dítě Tak jako modrooká hvězda Vendulka.

D 3 Jenomže už po obloze
nesmí jezdit v Malém voze,

jiné dítě tak jako modrooká hvězda Vendulka,

D 3 protože je moc divoká
a píchla by se jí do oka,

jiné dítě tak jako modrooká hvězda Vendulka.

D 3 Teď je moc smutná. Ale
všechno si to vynahradí na maškarním
bále,

jiné dítě tak jako modrooká hvězda Vendulka,

D 3 půjde totiž za pomněnku
a bude smět zůstat celou noc venku,
jiné dítě
tak jako modrooká hvězda Vendulka.

8. Nesmírné Houby

H 3 U lesa želva do dlaní troubí:

Sb Roste tu Houby !

H 3 A nesmírné Houby se nadýmá,
až se mu kouří z komína.

Je větší než člověk - tak o dvě hlavy -
a nohy má tři jako klavír,

Sb Houby je báječně modré a žluté.

H 3 Navrch je naduté a uvnitř duté -

Ale to nevádí,

Sb Houby je naše,

H 3 kdekdo ho na houbách místo hub našel.

U lesa želva do dlaní troubí:

Sb Loudálku, jedem dál, roste tu Houby !

9. Kapitán Bambula

Sb Síróny v přístavu.
Právě loď vyplula.
Kdo drží kormidlo ?

H 4 Kapitán Bambula.

Sb Kapitán Bambula
přemůže jako nic
sto tisíc pirátů,
milion chobotnic.

H 4 Kapitán Bambula

Sb umí řeč opičí,
velrybu, žraloka
jako psa vycvičí.

H 4 Kapitán Bambula

Sb ulovil ve vaně
dvě lišky stříbrné,
byly tam schované.

H 4 Kapitán Bambula

plave tak jako já -
mále se utopil
v hrníčku kakaa.

10. Karamela Sb Na poušti

D 4 Karakum

Sb ležela

D 4 karamela.

Sb Šla tuďy

D 4 karavana -

Sb a to vám byla mela.

Kolem

D 4 karamely

Sb stojí

D 4 průvod

Sb celý !

Házejí si kostkou, na koho to padne,

D 4 rozpočítávadlo

Sb neumějí žádné.

Otočil se velbloud, co se to tu mele,

sehnul se a -

D 4 hrůza -

Sb je po

D 4 karamele !

Sb Dál jde

D 4 karavana

Sb v poušti

D 4 kroken

Sb líným.

Dávno se jim takhle nesbíhaly sliny.

11. Sportovní událost

D 5 Nikdo se netváří tak líně
jako tlusté dýně.

Nadýmají tváře slyší,
ztěžka chodí, ztěžka myslí,
kam si sednou, tam si sednou,
všechno je jim jedno.

dítě U nás ale bydlí dýně
a s tou je to jiné.

Tvrdí že i proti větru
vyhraje závod na sto metrů.

A tak se běželo. Králíci, brouci,
veverky, zebra, tygři, mloci,
a tak dál, a tak dál. Vyběhli z Velvar
a vyhrála želva.

Dýní se celý týden smáli,
protože se jí vůbec nedočkali.

A od těch dob ta tlustá dýně
cvičí denně na kladině.

12. Jahoda a Lahoda

dítě d Srazila se jednou náhodou
slečna Lahoda s paní Jahodou.

Jahoda hned zlostně koulí očima:

Cožpak si slušná slečna takhle počíná ?

Kutálíte se tu jako blázen

a málem jste mě povalila na zem.

jiné dítě ♂ Lahodě to slušné oslovení lahodí,
prote zdvořile a vychovaně prohodí:
Milá paní, nebýt téhle náhody,
nekoukala byste jako spadlá s jahody.

13. Nebojácná myš D V modrém stínu psího vína
myš tančí jak kolombína !

D 6 A najednou, to se lekla, -
hlávka zelí před ní slétla,
zamračená, rozezlená,
zelená až po kolena.

Vřeštíš tady jako rošťák,
už mě z tebe bolí košťál !

D A co myška ? nevidáno -
ta má pro strach uděláno.

Dál jak státní soubor písklat
zpívá.

D 6 Hlávka vztekyzkysla.

D Cožpak by se myši měly
bát i kyselého zelí ?

14. Džez v maštali

D 7 Kobyla kopyty do bubnu bije,
prázdný žlab zpívá bas: hyjé a vijé.

Sb Sype se seno, sype se seno.

D 8 Hřibátko vybírá po desetníku,
jednou se naučí na harmoniku.

Sb Sype se seno, sype se seno.

D 7 Plakát je na stěně. A z pytle ječmene
čtou si ho nadšeně dvě oči zelené.

Sb Sype se seno, sype se seno.

D 8 Myš, ta zná koncerty z parků a zahrad,
proč by si nemohla v kapele zahrát ?

Sb Sype se seno, sype se seno.

D 7 A zámek na vratech ze srdce rád by
zatroubil rezatě na závěr té skladby.

Sb Sype se seno, sype se seno.

15. Lokomotýla

dítě Za noci nad lesem letí a svítí
modrý a bílý vlak z pavoučích nití.

Létá tu rychlostí babího léta
od léta do léta na konec světa.

Sedí v něm motýlí máma a táta
a s nimi kočka, pes a motýlata.

Pan motýl kouří, motýlka plete,
motýlci malují růže a jetel.

Co mají na cestu motýlí děti ?
Vajíčka natvrdo a omelety.

A tak vlak letí až na konec světa.
Copak má křídla, že může létat ?

Co ho tak unáší, jakápak síla ?

Modrá a bílá lokomotýla !

16. Loudálkův návrat

Sb Pod vodou raci a nad vodou raci
volají, že se k nám Loudálek vrací.

D 1 A želva jde slavnostně líně,
co noha nohu mine.

Pak řeční dvě copatá kotata,
i želva je celá dojatá.

Teď přijde ohňostroj. Křičíme Sláva !

Sb A Loudálek mává.

D 1 Veze si domů pampelišku
a ochočenou lišku,
pět švestek, rosničku, tři šídla
a duhovou bublinu z mýdla
a v kapse kůrku pro psa,
který jde po dvou a hopsá.

